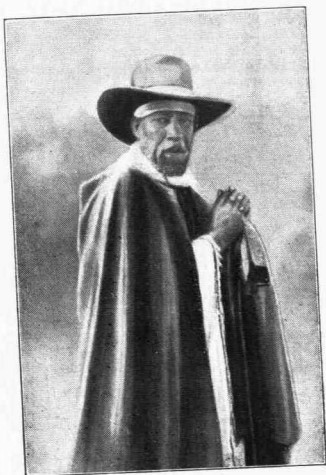


δὲ νὰ ἀσφαλίσῃ καὶ τοὺς Εὐρωπαίους ἀπὸ τοὺς παντοῖα πρὸς ἀρπαγὴν μηχανευομένους Ἀθησσυνοὺς.

Ἐπὶ ἐποψίν κλίματος ἡ Ἀθησσυνία, ἣτις ἄλλως τε ἀποτελεῖ ἐν ἀπέραντον ὄροπέδιον κατὰ 2,800 μέτρα ὑπεράνω τῆς θαλάσσης, εἶνε τὸ ὑγιεινότερον μέρος τῆς Ἀφρικῆς. Δύο μόνον ἐποχαὶ ἐπικρατοῦν ἐδῶ: τὸ Φθινόπωρον καὶ ἡ Ἀνοιξίς. Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ἀδιάκοποι βραδαῖαι βροχαί, μετὰ βροντῶν καὶ κεραυνῶν, μεταβάλλουν τὴν πόλιν εἰς λιμνοθάλασσαν, καθιστῶσαι ὁμῶς τόσον εὐφορον καὶ γόνιμον τὴν χώραν, ὥστε οἱ γεωργοὶ νὰ σπεύρουν καὶ θερίζουν τετράκις τοῦ ἔτους. Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου δὲ μέχρι τοῦ Μαΐου, καθ' ὃν χρόνον σεῖς οἱ πολιτισμένοι λευκοὶ τουρτουρίζετε παρὰ τὰς θερμάστρας σας βήχοντες καὶ συναχωμένοι, ἡμεῖς ἐδῶ... οἱ μαῦροι, ἀπολαμβάνομεν ὄνειρωδῶς γλυκὺ ἔαρ, ἐν μέσῳ ἀτελευτήτου πρασινάδας καὶ ἀρωμάτων, ὑπὸ οὐρανὸν καταγάλανον, ὅστις οὐχ ἦττον μᾶς ὑπενθυμίζει καὶ μᾶς καθιστᾷ μᾶλλον περιπόθητον τὸν ἀττικὸν οὐρανόν, πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνονται πάντοτε οἱ πόθοι μας, αἱ ἐλπίδες, τὰ ὄνειρα, αἱ εὐχαὶ καὶ ὁ πόνος τῶν ἐδῶ ξενητευμένων Ἑλλήνων....



Ὁ Αὐτοκράτωρ Μενελίχ

ΑΛΕΚΟΣ ΣΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ε Δ Ω ' Ε Κ Ε Ι

- Μὰ πῶς σοῦ ἐπέτρεψε ὁ ἄνδρας σου νὰ τραγουδήσῃς στὴ φιλανθρωπικῇ ἐσπερίδᾳ;
- Τὸν ἐφοβέρισα, πῶς ἂν δὲν μ' ἄφηνε, θὰ τραγούδαγα ὄλο ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ σπίτι.

* * *

- Ὁ διευθυντής.— Καὶ πῶς τὸ τελειώνεις τὸ νέο ἐρωτικὸ σου διήγημα;
- Ὁ συγγραφεὺς.— Μὲ τὸν γάμον· οἱ ἐρωτευμένοι παντρεύονται τέλος πάντων.
- Ὁ διευθυντής.— Μά, φίλε μου, γιατί δίνεις πάντα τέτοια τραγικὴν λύσιν στὰ διηγηματά σου;